

Αράπης

Αράπης, ο, θηλ. **Αραπίνα, η**, ουσ. [<τουρκ. Arap <αραβ. Arab], ο Αιγύπτιος, ο Άραβας· στον πλ. **οι Αράπηδες** και **οι Αραπάδες**, οι ντόπιοι κάτοικοι της Αιγύπτου. (Λαϊκό τραγούδι: **Αραπίνες** λάγνες ερωτιάρες, με ούισκι και γλυκές κιθάρες, γλέντι και ποτό // τον έφαγε μια παστρικά μια του παλιά αγαπητικιά, αχ, έρημη αγάπη, γιατί ο μπάρμπας μου θαρρώ κρυφά της τα 'χε από καιρό με την Αγγέλα του **Αράπη**). Μεγεθ. **Αραπάς, ο**. Υποκορ. **Αραπάκι, το**· βλ. και λ. [αράπης](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας